

Mogelijke staking bij huishoudhulpen van Partena legt diepere frustratie bloot

‘Wij zijn ‘maar’ kuisvrouwen’

MICHIEL MARTIN

Wie via Partena op een huishoudhulp rekt, moet vanaf donderdag vrezen voor plakkerige vloeren of ongestreken hemden. Onvrede over een premie zal dan een staking inleiden, maar de emmer stond al langer op overlopen in onze huiskamers.

“Toen ik als poetshulp begon, had ik nog wekelijks contact met mijn consulent. ‘Hoe gaat het met je? Klikt het een beetje met de klant?’ Wie nu problemen heeft, moet het maar zien te redden”, vertelt Ingrid De Hertog (58), die al vijftien jaar bij Partena werkt als huishoudhulp. Eerst als poetsvrouw, de laatste jaren in het strijkatelier in Merelbeke. Ze heeft het huishoudbestand zien evolueren van een twintigtal naar de ongeveer 2.250 werknemers vandaag. “Ik heb echt het gevoel dat we een nummertje zijn geworden.” De laatste nummers die er zijn bijgekomen, zorgen nu voor de spreekwoordelijke druppel. In november 2017 nam Partena het Antwerpse poetsbedrijf Solide Forta over en daarmee ook 231 nieuwe huishoudhulpen. Een groot deel daarvan leek niet veel later, samen met vele klanten, het schip te verlaten. “Toen had Partena het idee om de mensen van Solide Forta die in dienst blijven een premie van 400 euro bruto te geven”, zegt Wendy Buedts van ACV Voeding en Diensten.

Samen met de vakbonden ABVV en ACLVB wil ACV een anciënniteitspremie voor loyale werknemers om de schaal in balans te brengen, maar Partena gaat daar voorlopig niet op in. “We moeten het wettelijk kader van het sectorakkoord voor 2017 en 2018 respecteren”, klinkt het bij de directie, die op woensdagochtend een nieuwe onderhandelingsronde zal inleiden.

Uurrooster

Mislukt de verzoening opnieuw, dan volgt vanaf donderdag een staking van onbepaalde duur. In hoeverre die de poetsdienst zal verstoren is nog onduidelijk. “Omdat we iedereen individueel moeten benaderen, kunnen we nog niet inschatten wat de respons zal zijn”, zegt Patrick Serlet (ABVV).

Maar bij de huishoudhulpen legt de discussie over financiële marges en ongelijkheid een veel grotere wonde bloot: een gebrek aan waardering. “De directie geeft mij het gevoel dat we ‘maar’ kuisvrouwen zijn. Ze begrijpen echt niet waar wij mee bezig zijn”, zegt poetshulp Cynthia Van der Vennet

(49), net als De Hertog sinds 2003 in dienst.

Dat het takenpakket niet meer “gewoon poetsen” is, klinkt het unisono. “Bij sommige klanten run je het volledige huishouden en zijn de eisen torenhoog. Maar een groot huis met vier slaapkamers en twee badkamers krijg je in vier uur niet kraaknet”, zegt Stefanie Impens (37). “Van collega’s krijg ik weleens te horen dat ze twintig minuten voor tijd nog de opdracht krijgen om alle ramen te gaan doen, in de stralende zon. Terwijl de ramen dan veel te snel opdrogen.”

Met de tijdsdruk opgelegd door de werkgever lijkt het dan weer mee te vallen: “Ik heb nog nooit iemand gehad die met een timer achter mij stond”, zegt Impens. Klanten die een gedetailleerd – “en soms onmogelijk” – uurroostertje klaarleggen op de keukentafel, dat wel.

Deel van het gezin

Een bevraging van het ABVV in 2017 bij tweeduizend poetsvrouwen gaf al een inkijk in de gevolgen van die toenemende belasting: 9 op de 10 klaagt over lichamelijke kwaaltjes zoals rug- en gewrichtspijn, en ook de cijfers van vermoeidheid (82 procent) en stress (50 procent) zijn hoog. “Wie fulltime werkt, moet elke dag twee huishoudens doen. En als je thuiskomt, moet je er weer aan beginnen. Voor een minimumloon van 10,85 euro per uur”, zucht Van der Vennet.

N naast het drukke takenpakket komen nog andere factoren bovendien: eenzaamheid of een moeilijke relatie met de klant zorgen voor de nodige spanningen. Wat als je iets breekt en niet weet of je dat wel kunt opbiechten? Doe je het wel beter dan de vorige huishoudhulp? “Je staat er alleen voor, maar wel in de privésfeer van een ander. Je thuisvoelen is dan essentieel”, zo geeft De Hertog aan.

“Ik heb het geluk dat ik bij al mijn klanten een deel van het gezin ben geworden, en dat ik assertief genoeg ben om aan te geven als het te veel wordt”, zegt Impens. Ze weet dat anderen die luxe niet hebben. Soms ontbreekt de taalvaardigheid, soms wisselt de klant te snel van gezicht om te nestelen.

En soms ontbreekt gewoon een luisterend oor. Volgens De Hertog kunnen simpele vragen als ‘hoe gaat het?’ een wereld van verschil maken. “Maar de consulenten zitten ook met hun eigen werkdruk, ze zijn heel erg moeilijk bereikbaar”, zegt Impens. Moeten de onderhandelingspartners het straks over financiële of over menselijke marges hebben?

► Poetshulp Cynthia Van der Vennet: ‘Wie fulltime werkt, moet elke dag twee huishoudens doen. En als je thuiskomt, moet je er weer aan beginnen.’ © TIM DIRVEN